

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5251/2024
29.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца Основно јавно тужилаштво Лесковац, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Димитрије М. Димић, адвокат из ..., ради одређивања мере заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 285/22 од 20.07.2022. године, у седници одржаној 29.05.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 285/22 од 20.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П2 1159/21 од 10.05.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужени вршио насиље у породици над својом бившом емотивном партнерком ББ из ..., дрским, безобзирним и злонамерним понашање и одређена према туженом мера заштите од насиља у породици забраном даљег узнимиравања бивше емотивне партнерке ББ из Ставом другим изреке, одређено је да ће мера заштите од насиља у породици трајати годину дана од дана пријема писменог отправака пресуде, с тим што се може продужавати све док не престану разлози због којих је мера одређена, уз констатовање да мера заштите од насиља у породици може престати пре истека времена трајања ако престану разлози због којих је мера била одређена. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 285/22 од 20.07.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Благовременом ревизијом тужени је побијао наведену пресуду због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност другостепене пресуде, на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 .. 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. ЗПП, на које ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, ББ и тужени били су емотивни партнери годину дана. Дана 08.10.2021. године, око 1,00 часова после поноћи, у ..., тужени је вршио психичко и физичко насиље над својом бившом емотивном партнерком ББ на тај начин што је, док се налазила у свом путничком моторном возилу, ухватио у пределу груди и руку и извукао је из возила, говорећи јој: „Где си била, курво једна, ти ћеш да идеш по кафићима, не смеш да изиђеш из куће, сад ћу да те убијем“, поломивши ретровизор и дисплеј на контролној табли возила. Поводом овог догађаја, дана 20.10.2021. године ББ поднела је кривичну пријаву против туженог због кривичног дела прогањање из члана 183а. Кривичног закона, а поводом овог догађаја. Решењем Основног суда у Лесковцу Нп 715/21 од 20.10.2021. године, туженом је продужена хитна мера забране контактирања и приласка жртви насиља ББ за још три дана, изречена наређењем МУП-а Лесковац бр. 21623/1-3 од 19.10.2021. године јер је тужени дана 08.10.2021. године, вршио психичко и физичко насиље над њом као бившом емотивном партнерком на напред описани начин, угрозивши њено душевно спокојство и телесни интегритет. По изрицању наведених мера, ББ је поново пријављивала туженог због психичког насиља које је вршио над њом на тај начин што јој је слао разне поруке са разних бројева телефона, које поруке су биле вулгарне садржине. Центар за социјални рад Лесковац је у свом налазу и мишљењу од 09.02.2022. године, навео да су карактеристике насиља у партнерском односу туженог и ББ са веома високим ризиком од могућег угрожавања безбедности жртве, као и да починилац насиља – овде тужени и даље интензивно прогања жртву на тај начин што јој шаље поруке претеће садржине и често борави у Лесковцу, при чему је прати колима и покушава да јој се приближи, па је оцена ове установе да је сврсисходно изрицање тражене мере заштите од насиља у породици сматрајући да ће се изрицањем мере заштите забране приласка и даљег узнемиравања на одређеној удаљености заштитити жртва насиља и обезбедити њено несметано кретање у социјалној средини. Према извештају Центра за социјални рад „Свети Сава“ у Нишу 25.02.2022. године, разговор са туженим није обављен јер се у време када је разговор био заказан налазио у притвору у Окружном затвору у Лесковцу.

Полазаћи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су усвојили тужбени захтев, позивајући се на одредбе чланова 197. и 198. ставови 1. и 2. тачка 5. Породичног закона, јер је утврђено да је тужени вршио насиље над бившом емотивном партнерком на напред описани начин и да је у конкретном случају целисходно изрицање мере заштите од насиља у породици забраном даљег узнемиравања бивше емотивне партнерке, у циљу спречавања поновног вршења психичког и физичког насиља. Имали су у виду процену ризика дату од стране стручног тима референтне установе према месту пребивалишта жртве – Центра за социјални рад Лесковац који је указао на могућност понављања насиља, односно да код жртве насиље постоје евидентан страх да ће се насиље поновити и да ће исто ескалирати у озбиљније видове насиља, да се жртва осећа угрожено, уплашено за своју безбедност и безбедност своје

породице, као и да је према туженом покренут кривични поступак због кривичног дела прогањање из члана 183а. Кривичног закона РС.

Код овако утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одредили тражену меру заштите од насиља у породици.

Према члану 197. Породичног закона, насиље у породици, у смислу овог закона, је понашање којим један члан породице угрожава интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице, а нарочито наношењем или покушајем наношења телесне повреде, изазивање страха претњом убиства или наношење телесне повреде члана породице или њему блиском лицу, ограничавање слободе кретања или комуницирања са трећим лицима, вређање, као и свако дрско, безобзирно и злонамерно понашање, а да се члановима породице у смислу става 3. овог члана сматрају, између осталог, и лица која су међусобно била или су још увек у емотивној или сексуалној вези, иако никада нису живели у истом породичном домаћинству. Према члану 198. став 1. овог закона, против члана породице који врши насиље суд може одредити једну или више мера заштите од насиља у породици, којим се привремено забрањује или ограничава одржавање личних односа са другим чланом породице. Према ставу 2. тачка 5. овог члана, може се одредити мера заштите од насиља у породици забраном даљег узнемиравања члана породице.

И по оцени Врховног суда, испољено понашање туженог (на начин ближе описан у нижестепеним пресудама) према ББ као бившој емотивној партнерки 08.10.2021. године, око 1,00 часова после поноћи у ... представља вршење психичког и физичког насиља, а које се наставило и након тога у виду интензивног прогањања (слањем порука претеће садржине), праћењем колима док борави у ... и покушавањем туженог да јој се приближи. У таквој ситуацији, имајући у виду и мишљење Центра за социјални рад који је указао на могућност понављања насиља, при чему и код жртве насиље постоје евидентан страх да ће се насиље поновити и да ће исто ескалирати у озбиљније видове насиља, да се жртва осећа угрожено, уплашено за своју безбедност и безбедност своје породице, оправдано је одређивање мере заштите од насиља у породици туженом забраном даљег узнемиравања бивше емотивне партнерке ББ у трајању од годину дана.

Супротно наводима ревизије, нижестепени судови су правилном применом материјалног права одредили предложену меру заштите од насиља у породици. Ревизијом се указује на битне повреде одредаба парничног поступка конкретно из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, због које се ревизија у смислу члана 407. ЗПП не може изјавити. Пропуштање прибављања извештај за туженог од Центра за социјални рад у Нишу (н ачијем подручју тужени има пребивалиште) није од утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари јер се ова установа изјаснила из којих разлога није могла да обави разговор са туженим, при чему тужени није оправдао свој изостанак пред првостепеним судом ради саслушања у својству парничне странке, позивајући се на смртни случај о чему није доставио доказ. Без утицаја је и протек времена када је оштећена дала изјаву пред Градским центром за социјални рад у Лесковцу. Наводима ревизије оспорава се правилна примена материјалног права, а заправо се наводи ревизије односе посредно или непосредно на чињенично стање које по мишљењу ревидента није правилно или потпуно утврђено у спроведном поступку. Опоравање

правилности утврђеног чињеничног стања није разлог за изјављивање ревизије у смислу одредбе члана 407. став 2. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци применом члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић